

Arbejderbevægelsens Erhvervsråd.

København, den 27. oktober 1949.

Til det af rigsdagen til behandling af vareforsyningsloven nedsatte udvalg.

Idet man henviser til den konklusion, som langt det overvejende flertal af den af handelsministeriet under 14. januar 1949 nedsatte kommission angående vareforsyningsloven og prisloven er nået til — at der ikke for øjeblikket består mulighed for en mere gennemgribende afvikling af den bestående lovgivning om importregulering —, skal man fremhæve betydningen af, at vareforsyningslovens administration tilrettelægges med fuld hensyntagen til målet at opretholde og udvide vort lands produktion og beskæftigelse.

I det forløbne år har der som bekendt på de fleste områder været tendens til stigende arbejdsløshed. Selvom devalueringen antagelig vil betyde en vis stimulering af den økonomiske aktivitet, kan man efter erhvervsrådets formening kun forvente, at det fremover vil være muligt at holde produktionen og beskæftigelsen på et sådant niveau, at vi drager fuld nytte af vort værdifuldeste økonomiske aktiv — vor arbejdskraft —, såfremt vor økonomiske lovgivning tilrettelægges og administreres ud fra hensynet til produktion og beskæftigelse.

Erhvervsrådet ønsker ikke at støtte beskyttelsen af enkelte virksomheder eller enkelte erhvervsområder, som arbejder mindre effektivt, end forholdene muliggør, men ønsker på den anden side overfor de importørkredse, der under påberåbelse af en stor færdigvareimports konkurrencefremmende virkninger vil sætte hensynet til vor produktion og beskæftigelse i anden række, at fremhæve, at for at skabe en høj og stigende levestandard for hele vort lands befolkning er det nødvendigt, at alle vore produktionsmuligheder udnyttes fuldtud, og at de for produktion og investeringer nødvendige råstoffer og hjælpestoffer nyder en fortrinsstilling, når der disponeres over vore begrænsede valutatilgange. En afvikling af importreguleringen muliggjort gennem en restriktiv penge- og finanspolitik med deraf følgende produktionsnedgang og arbejdsløshed vil stride mod den langt overvejende del af befolkningens interesser.

Fra erhvervsrådets side er man selvsagt enig i ønsket om at nå frem til en friere samhandel mellem landene. Forudsætningen herfor er imidlertid — som også fremhævet i betænkningen afgivet af ovennævnte af handelsministeriet nedsatte kommission —, at der råder en vis økonomisk balance mellem de enkelte lande indbyrdes, og at der fremover i de enkelte lande føres en nogenlunde ensartet økonomisk politik med hensyn til at holde aktiviteten oppe, således at en almindelig international depression undgås. Mest nærliggende er et nærmere samarbejde mellem de skandinaviske lande, og erhvervsrådet følger med interesse de forhandlinger herom, der løbende finder sted i de nordiske hovedstæder. Også arbejdet indenfor samarbejdsorganisationen i Paris må tillægges stor betydning, men man kan desværre ikke se bort fra, at OEEC efterhånden synes at lægge mindre vægt på den fælles økonomiske udvikling, som alene kan sikre, at forsøgene på at liberalisere handelen mellem deltagerlandene vil føre til holdbare resultater. På trods af betænkeligheder ved arbejdet indenfor OEEC har erhvervsrådet dog med enkelte forbehold kunnet tilslutte sig de i tilknytning til forslaget til en friere import fra Marshall-landene udarbejdede danske varelister.